

Η ακλόνητη αγάπη του Θεού

Εδάφια κλειδιά:
*«Γνωρίστε ότι, ο
Κύριος είναι ο Θεός·
αυτός έκανε εμάς, και
όχι εμείς· εμείς είμαστε
λαός του, και πρόβατα
της βοσκής του.»—
Ψαλμός 100:3*

Επιλεγμένα εδάφια:
Ψαλμός 100:1-5

Ο ΨΑΛΜΟΣ 100 ΕΙΝΑΙ μια προτροπή για να ευχαριστήσουμε και να επαινέσουμε τον στοργικό Επουράνιο Πατέρα μας. Αρχίζει με τις λέξεις, «Φωνάξτε με χαρά στον ΚΥΡΙΟ», μια έκφραση που βρίσκεται σε όλο το Βιβλίο των Ψαλμών. (Ψαλμ. 66:1· 81:1· 95:1,2· 98:4,6) Αυτός ο

χαρούμενος έπαινος είναι επιθυμητός από «όλη τη γη». Εδώ η λέξη «γη» είναι ένα σύμβολο που αντιπροσωπεύει όλη την ανθρωπότητα.—Ψαλμ. 22:27

Στο εδάφιο 2 του μαθήματός μας ο ψαλμωδός μας καθοδηγεί να συνοδεύουμε τέτοιους επαίνους με τις πράξεις μας. Γράφει: «Υπηρέτησε τον Κύριο με χαρά». Παρόμοια ο προφήτης Ιερεμίας έγραψε: «Βρέθηκαν τα λόγια σου και τα έφαγα, και τα λόγια σου έγιναν για μένα χαρά και μεγάλη ευχαρίστηση της καρδιάς μου». (Ιερ. 15:16) Όπως και με τον Ιερεμία, ο λόγος του Θεού πρέπει να μας φέρει τη μεγαλύτερη χαρά μας και να τρεφόμεστε με τα λόγια του. Επιπλέον, η υπακοή μας στο να

ακολουθούμε τις οδηγίες και τις αρχές του Κυρίου, μαζί με οποιαδήποτε υπηρεσία μπορεί να προσφέρουμε σε αυτόν και στο λαό του, θα πρέπει να γίνεται εθελοντικά και με χαρά.

Στο εδάφιο 3 μας δίνεται η οδηγία να αναγνωρίσουμε και να έχουμε πλήρη βεβαιότητα ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας είναι ο ένας και μοναδικός αληθινός Θεός. Ο ψαλμωδός γράφει: «Να ξέρετε ότι ο ίδιος ο Κύριος είναι Θεός. Αυτός μας έπλασε και όχι εμείς οι ίδιοι». Παρόμοια, ο Παύλος είπε σε αυτούς στην Αθήνα: «Ο Θεός, ο οποίος έκανε τον κόσμο και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτόν, αυτός που είναι ο Κύριος του ουρανού και της γης» και «δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, ούτε λατρεύεται από ανθρώπινα χέρια, σαν τάχα να έχει ανάγκη από κάτι, επειδή αυτός δίνει σε όλους ζωή και πνοή και τα πάντα.» (Πράξεις 17:22-25) Πόσο ταπεινός πρέπει να μας κάνει αυτό ενώπιον του Επουράνιου Πατέρα μας, συνειδητοποιώντας ότι δεν χρειάζεται τίποτα από εμάς, ούτε είμαστε απαραίτητοι για να εκπληρώσει τα σχέδια και τους σκοπούς του.

Στην υπενθύμιση του εδαφίου 3, ο ψαλμωδός εκφράζει τη σταθερή αγάπη του Θεού σε όσους αγωνίζονται για να τον υπηρετούν και να ακολουθούν τις αρχές του. Γράφει: «Είμαστε ο λαός Του και τα πρόβατα της βοσκής Του». Όπως ένας βοσκός παρακολουθεί, προστατεύει, οδηγεί, καθοδηγεί και φροντίζει με αγάπη το ποίμνιό του, το ίδιο κάνει και ο Επουράνιος Πατέρας μας για όλους εκείνους που αγωνίζονται να τον ακολουθήσουν.

Το εδάφιο 4 μας καθοδηγεί να «Μπείτε μέσα στις πύλες του με δοξολογία, και στις αυλές του με ύμνο». Όσοι εκδηλώνουν διαρκώς ευγνωμοσύνη για τον Κύριο για όλα τα ελέη και τις ευλογίες Του, οδηγούνται στο να μην θεωρούν πολύτιμη την παρούσα ζωή τους, αλλά αντίθετα είναι πρόθυμοι να αφιερώσουν τη ζωή τους στη

θεία υπηρεσία.—Πράξεις 20:22-24• Φίλιπ. 3:7,8

Οι καρδιές τους είναι γεμάτες επαίνους, αφού έχουν αφιερώσει πλήρως τον εαυτό τους. Έτσι, το ουράνιο φως και η τροφή που τους παρέχονται από τον Λόγο του Θεού τους δίνει τη δυνατότητα να χαίρονται, ακόμη και στις θλίψεις. (Β' Κορ. 1:3-6· 7:4) Χωρίς δύναμη και φώτιση από τον Λόγο του Θεού, τέτοιες θλίψεις θα τους αποθάρρυναν. Ωστόσο, επειδή σύναψαν μια ειδική σχέση με τον Επουράνιο Πατέρα και διεκδικούν τις «πολύτιμες υποσχέσεις» που έδωσε, είναι ευτυχισμένοι στην σχέση τους με τον Κύριο. (Ρωμ. 8:17· Β' Πέτ. 1:4) Όταν τελειώσει το προσκύνημα της παρούσας ζωής, και αν είναι πιστοί μέχρι θανάτου, θα λάβουν ουράνια ανάσταση και πληρότητα χαράς και θα εισέλθουν «στη χαρά» του Κυρίου με την πλήρη και ολοκληρωμένη έννοια.—Ματθ. 25:21,23• Αποκ. 2:10

■